

חותמים, ומשום זה צריך אדם להיות בהם כעבד שמקבל פנס מרבו והולך לו, ששם הוא בית קבול החותם של הקשר, והיא המלכות הקדושה.

באמצעות צריך לשאל, ששם ו' ו', אחד בעלי הפתיכה ואחד בעלי החתימה, והם ו' עליונה ו' תחתונה, כוללים שנים עשר פרקים. שלש הראשונות - הראש ושתי זרועות, שלש האחרונות - הגוף ושתי שוקים, הרי נפטר מן המלך. משום זה צריך לתת שלש פסיעות לאחור, וסוד הדבר - ויאסוף רגליו אל המטה.

תקן אחר עשר

בראשית בר"א שי"ת, ומה הוא? ששה היכלות כנגד ששת ימי בראשית. אלהי"ם, האם העליונה עליהם, שהיא היכל השביעי, וכמו שהאם העליונה הוציאה שש, כך האם התחתונה הוציאה שש, ומה הם? את השמים ואת הארץ, והם ששה כלים, שנאמר בהם פי ששת ימים עשה יהו"ה את השמים ואת הארץ, וההיכלות התחתונים הם כלים להיכלות העליונים.

ובשישראל היו מתפללים, כל ההיכלות הללו היו נפתחים אליהם, וכעת בגלות נאמר בהם כל השערים ננעלו, והשכינה מחוץ להיכלה, והקדוש ברוך הוא מחוץ להיכלו, והמלאכים הממנים על התפלות מחוץ להיכליהם. זהו שכתוב הן אראלם צעקו חצה, ואין לתפלות מקום להכנס, וזהו כל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ואין מי שיפתח את השערים הללו עד שיבא בעל הדמעה, שנאמר

מרביה וְהִלֵּךְ לִיָּהּ, דְתַמֵּן אִיהִי בֵּית קַבּוּל חוֹתְמָא דְקִשּׁוּרָא וְאִיהִי מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא.

בְּאֲמֻצְעֵיזַת צְרִיף לְמִשְׁאֵל, דְתַמֵּן ו' ו', חַד מְאָרִי פְתִיבָה וְחַד מְאָרִי חֲתִימָה, וְאִינוּן ו' עֲלָאָה ו' תַּתָּאָה, כְּלִילֵן תְּרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין, תְּלַת קַדְמָאִין רִישָׁא וְתְרִין דְרוּעִין, תְּלַת בְּתָרָאִין גּוּפָא וְתְרִין שׁוּקִין, הָא אֲתַפְטֹר מִמְלָכָא, בְּגִין דָּא צְרִיף לְמִיָּהּ תְּלַת פְּסִיעֵן לְאַחֲרָא, וְרָזָא דְמִלְּהָ (בראשית מט לג) וַיֵּאֱסוֹף רַגְלָיו אֶל הַמֶּטֶה.

תקונא חד סר

בראשית (דף כו ע"ב) בר"א שי"ת, ומאי ניהו. שית היכלין לקבל שית יומי בראשית, אלהי"ם אימא עלאה עליהו, דאיהי היכלא שביעאה, וכמה דאימא עלאה אפיקת שית, הכי אימא תתאה אפיקת שית ומאי ניהו את השמים ואת הארץ, ואינון שית מאנין, דאתמר בהון (שמות כ יא) פי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ, והיכלין תתאין אינון מאנין להיכלין עלאין.

וכד ישראל הוּו מצלאן, כל היכלין אלין הוּו מתפתחין לגבייהו, וכען בגלותא אתמר בהון כל השערים ננעלו, ושכינתא לבר מהיכלה, וקודשא בריך הוא לבר מהיכליה, ומלאכיא דממנון על צלותין לבר מהיכליהון, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, ולא אית לון לצלותין אתר לאעלא, ודא איהו כל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ולית מאן דאפתח לון לאלין שערים, עד דיייתי מארי דדמעה, דאתמר ביה (שמות ב ו) ותפתח ותראהו את הילד והנה שיפתח את השערים הללו עד שיבא בעל הדמעה, שנאמר